

[Arne Melchior]

gængelige, alsidige osv. Men i øvrigt har jeg ikke noget imod begrebet kvalitet.

Man kan også læse både forslaget og bemærkningerne med grønne briller, lad mig hellere sige, at det er skrevet med grøn pen, og jeg har ikke spor imod den farve, aldeles ikke. Vi har jo en udmærket lovgivning og regelsæt om miljøbeskyttelse, og det skal dette erhvervs mange dele selvfølgelig ligesom alle andre erhverv overholde. Derfor mener jeg ikke, der er nødvendighed her for en ny pegefingering og en ny påpegnings.

Der er et 8. punkt indeholdt i sidste afsnit af forslaget, nemlig koordination og samordning af udviklingen. Jeg synes, at der med den store interesse, ministeren og hans ministerium nu viser for turismen, og med det turistpolitiske kontaktudvalg, han er ved at nedsætte, og med dannelsen af branchernes egen organisation, Turismens Fællesråd, og eksistensen af Danmarks Turistråd vistnok er til stede alle de organer, som skal sikre dette. Det mener jeg altså er noget overflødigt.

Forslaget går imod, i hvert fald i sine bemærkninger, feriespredning. Jeg skal henvise til, hvad fru Jette Thomsen sagde, at der er en belægningsprocent på kun omkring 50. Det viser helt klart, at ud fra enhver ressourcetænkning og økonomisk tænkning vil feriespredning være af største betydning, også for at gøre ferierne billigere.

I bemærkningerne tales der – det har ministeren allerede hæftet sig ved – om »en fare for, at beslutninger om den fremtidige turistpolitik træffes alene ud fra snævre erhvervsøkonomiske hensyn«. Det hænger forslagsstillerne op på et citat fra ministerens redegørelse, nemlig at han gerne vil »fjerne barrierer for at skabe de mest favorable vilkår for erhvervet«.

Jeg tror nu ikke, at ministeren med dette at »fjerne barrierer« har tænkt sig f.eks. at gennemhulle miljølovgivning eller naturfredning. Mon ikke han snarere har tænkt på at hotelmomsen, turistbusmomsen, de alt for dyre tv-licenser for hotellerne, nedgangen i repræsentationsfradraget og mangelen på feriespredning er nogle af barriererne? Nogle af dem har jeg og mit parti selv et vist medansvar for. Det bliver de ikke meget bedre af, og så snart vi får råd til det, skal vi afbygge dem. Mon ikke det er sådan nogle tanker, ministeren har gjort sig? Det både tror og håber jeg. Jeg tror derfor, at fru Aase Ole-

sens frygt for, at han vil gå helt andre veje, er ubegrundet.

Jeg skal sluttelig sige: uden penge, kære fru Aase Olesen, gør det ondt. Der skal også penge i eksport. Det er ikke nok at eksportere billige varer, hvis mange gerne vil købe dyre varer. Ligesom i trafikken er der her ikke tale om et enten-eller, men et både-og. Jeg vil hævde den påstand, at man i Danmark kan holde ferie på enhver måde og for enhver pengepung, men fru Birthe Hansen kan have ret i, at vi endnu ikke har været gode nok til at kommunikere det ud. Det skal blive bedre.

Dohrmann (FP):

Det er ikke så længe siden, Folketinget havde en debat på baggrund af industriministerens redegørelse. Derfor kan man godt undre sig en lille smule over, at de Radikale nu lige pludselig kommer springende med et forslag af denne karakter. Meget af det, der står i bemærkningerne, gav fru Aase Olesen udtryk for under debatten dengang.

Men hvorom alting er: ved denne lejlighed udtalte jeg på Fremskridtspartiets vegne, at vi naturligvis ser positivt på turistarbejdet og de indtægter, der kommer ind ved det. Forholdsvis mange turister besøger Danmark, og det er godt og positivt. Meget af det arbejde, der udføres, er også positivt.

Når jeg læser det radikale forslag, hører enigheden op, for det, fru Aase Olesen lægger op til, er reelt en slags statsturisme. Der ligger en masse begrænsninger i det. Det skal koordineres, skrives der i bemærkningerne. Hvad er koordinering? Det er styring.

Jeg tror egentlig, at det, der har gjort Danmark til et godt, velbesøgt turistland, er danskernes måde at leve på, måden, vi har indrettet os på. Det er den frihed, vi har haft til at indrette os, som vi nu engang finder bedst og mest rigtigt. Hvis det udarter til, at vi skal til at have smagsdommere, det kan være nogle, der f.eks. er udpeget af Folketinget – det er man allerede begyndt på inden for visse områder – og de skal vurdere rent politisk eller fagligt, hvad man nu vil kalde det, hvad der er godt for turisterne at se, og hvad der er dårligt, ender vi i noget frygteligt, noget udansk. Det vil vi absolut ikke medvirke til, og jeg synes, det er en farlig vej at slå ind på.